

Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України
(ЦДАМЛМ України)

ФОНД № 427

Ваулін Євген Володимирович

(1902 – 1970)

**піаніст, музичний педагог
і музично-громадський діяч**

ОПИС № 1

справ постійного зберігання

1925 – 1969

Київ 2015

ЗМІСТ

	<i>од. зб.</i>	<i>стор.</i>
Передмова		3
Іменний покажчик		8
Список скорочень		9
I. Творчі документи Вауліна Є.В.		
1. Нотні рукописи Вауліна Є.В.	1-12	10
2. Рукописи Вауліна Є.В.	13-14	13
II. Документи до біографії Вауліна Є.В.	15-30	13
III. Альбоми з документами артистичної та педагогічної діяльності, публікаціями про Вауліна Є.В.	31-32	17
IV. Зображувальні документи	33-35	17
Додаток № 1. Список літератури		19

ПЕРЕДМОВА

Ваулін Євген Володимирович – піаніст і педагог.

Народився 31 (18 за ст.ст.) серпня 1902 року в Двінську (Російська імперія; тепер м. Даугавпілс, Латвійська Республіка). Батько Володимир Михайлович спочатку вчителював, а згодом став військовим (офіцер піхоти). Мати Олександра Антонівна (уродж. Дударевич) працювала банківським службовцем¹. Музиці почав навчатися в Двінську, а від 1912 року – у Катеринославі (нині Дніпропетровськ) в Музичному училищі та 1-му Реальному училищі. У 1919 році закінчив обидва училища. У цьому ж році від тифу померли батьки Є. В. Вауліна. Улітку 1919 року після взяття Катеринослава Білою армією був поставлений на облік як військовозобов'язаний. Зарахований молодшим писарем до гарнізону у Таганрозі². Звідти направлений до Криму, де працював музикантом в театрі. У Криму захворів на тиф. У 1920 році разом із госпіталем евакуйований до Югославії, де пішов з армії і деякий час працював наймитом у сільському господарстві.

У 1923 році переїхав до Загреба, влаштувався на роботу в оркестр, одружився зі студенткою Загребського університету Ніною Андроніківною Донською, що походила з відомої родини південноукраїнських промисловців. У 1925 році вступив до Королівської музичної академії у Загребі (Загребської консерваторії). У 1929 році, не полишаючи роботу в оркестрі, закінчив її – спочатку педагогічне відділення³, а згодом артистичне⁴.

Після отримання диплому залишив оркестр, почав викладати в музичному училищі (на «музичних курсах»)⁵, одночасно ведучи концертну діяльність. У 1931 році пройшов фортепіанний спецкурс у професора

¹ Див.: Є. В. Ваулін. Автобіографія. Автограф. Не раніше 1964 р. ЦДАМЛМ, ф. 427, оп. 1, од.зб. 15, арк. 1.

² Водночас російський історик С. В. Волков подає таку інформацію про Є. В. Вауліна: «Во ВСЮР [Вооруженных силах Юга России] и Русской Армии рядовой в кавалерийских частях до эвакуации Крыма. На 18 дек. 1920 в составе 2-го кавалерийского полка в Галлиполи [нині м. Геліболу, Туреччина]». Див.: Волков С. В. Участники Белого движения в России: Вторая база данных. – 2014. – Электронный ресурс. – Режим доступа: http://www.bfrz.ru/data/beloie_dvizgenie_volkov/personalii_volkov_3.pdf

³ Див.: Кваліфікаційне свідоцтво на право викладання гри на фортепіано у середніх, педагогічних та вищих народних училищах з хорватсько-сербською мовою навчання. 26 червня 1928 р. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 16, арк. 14, 16.

⁴ Диплом про закінчення фортепіанного факультету Вищої школи Державної музичної академії у Загребі. 26 листопада 1929 р. Копії. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 16, арк. 17, 20.

⁵ Див.: Угода Є.В. Вауліна із Адміністрацією музичних курсів (музичного училища) від 17 червня 1930 р. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 17, арк. 1; посвідчення про роботу Є.В. Вауліна з 15 серпня 1930 р. викладачем фортепіано у Музичній школі ім. Лисинського. 19 серпня 1939 р. Оригінал, копія. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 17, арк. 14, 15.

Л. Д. Крейцера в Берліні. Навесні 1933 року почав викладати у Загребській консерваторії⁶ (продовжуючи працювати в музичному училищі). У 1935 році народився син Володимир (В. Є. Ваулін помер у 2008 р. в Одесі). У 1937 році склав іспити на звання професора⁷.

У роки нацистської окупації Хорватії продовжував викладати в Загребській консерваторії, був учасником підпільного антифашистського руху.

Одразу після звільнення від нацистів був призначений тимчасовим керівником (комісаром) консерваторії, а у листопаді 1945 року відповідно до рішення професорської колегії Хорватської державної консерваторії м. Загреб за поданням Міністерства просвіти – ректором⁸. У ці ж роки провадив громадську роботу як заступник голови Спілки музичних діячів та член Музичної ради Хорватії, член правління Хорватського музичного товариства, головний редактор «Музичної газети».

У 1946 році отримав радянське громадянство. У 1949 році залишив посади ректора консерваторії і головного редактора газети. У 1951 році, внаслідок загострення взаємин між Югославією та СРСР, був разом з родиною висланий з Хорватії⁹ та переїхав до Угорщини. 1 липня 1951 року призначений завідувачем кафедри [?] Вищої школи музичного мистецтва ім. Ференца Ліста у Будапешті¹⁰, де працював до 31 серпня (за ін. даними 15 липня¹¹) 1955 р.¹² Восени 1953 року призначений інспектором фортепіанних відділень музичних училищ та музичних шкіл Угорщини на 1953/54 н.р.¹³

⁶ Наказ Міністерства просвіти Королівства Югославія про призначення Є.В. Вауліна службовцем-кандидатом у відділ викладання музики Музичної академії Загреб. 1 квітня 1933 р. Оригінал, копії. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 17, арк. 2–8.

⁷ Диплом про успішне складання Є. Вауліним перед постійної Екзаменаційною професорською комісією іспиту на звання професора з групи дисциплін. Белград, 7 грудня 1937 р. Копії. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 19.

⁸ Тимчасовий декрет Президії Уряду Федеративної Хорватської Держави про призначення Є.В. Вауліна ректором Державної Хорватської Консерваторії у Загребі. 4 листопада 1945 р. Оригінал, копії. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 17, арк. 20–27.

⁹ Згідно витягу з особової справи Є.В. Вауліна у Державній консерваторії Загреб, він 12 березня 1951 року висловив бажання залишити державну службу, а 16 квітня 1951 року, після складання його учнями іспитів, був звільнений. Див.: ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 17, арк. 31 зв.

¹⁰ Лист Міністерства просвіти Угорщини до Є.В. Вауліна від 4 липня 1951 р. Оригінал та завірений переклад рос. мовою. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 21, арк. 4–7. Щоправда, у машинописній копії характеристики Є.В. Вауліна від 1 липня 1955 р., наданій йому ректором Вищої музичної школи ім. Ференца Ліста, вказано лише посаду професора кафедри фортепіано, а також викладача обов'язкового фортепіано композиторам та музикознавцям, див.: ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 21, арк. 64.

¹¹ Лист Міністерства культури Угорщини Є.В. Вауліну про звільнення 15 липня 1955 р. з посади професора. 27 червня 1955 р. Оригінал угорською мовою та завірений переклад. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 21, арк. 60–62.

¹² Трудова книжка Є.В. Вауліна. 1951–1955 рр. Оригінал. Угорською мовою. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 21, арк. 15.

¹³ Див.: Лист Міністерства народної освіти Угорщини до Є.В. Вауліна від

Улітку 1955 року одержав дозвіл на в'їзд до СРСР, приїхав до Свердловська у серпні¹⁴, почав працювати в Уральській консерваторії ім. М.П. Мусоргського¹⁵. Одночасно за сумісництвом працював у музичному училищі ім. П. І. Чайковського (1955–1958)¹⁶ та музичній десятирічці при консерваторії (1956–1959)¹⁷. У 1956 р. Є. В. Вауліна було перезатверджено у званні професора відповідно до рішення ВАК СРСР. Навесні 1958 р. призначений деканом Уральської консерваторії. Протягом 1958 р. Є. В. Ваулін одержував запрошення Алма-Атинської державної консерваторії ім. Курмангази та Київської державної консерваторії ім. П.І. Чайковського взяти участь у конкурсах на заміщення вакантних посад завідувача кафедри спеціального фортепіано¹⁸.

У 1959 році був обраний завідувачем кафедрою спеціального фортепіано Одеської державної консерваторії, переїхав до Одеси. Від 1962 р. – проректор. У травні 1963 р. через перенавантаження повернувся на посаду завідувача кафедрою, на якій працював до вересня 1967 р.¹⁹ У зошиті Є. В. Вауліна з програмами учнів та студентів, розпочатому у 1955 році на Уралі, останні записи періоду викладання в Одеській державній консерваторії датовано 1969/70 н.р.²⁰ Від 1970 р. – на пенсії²¹.

Є. В. Ваулін – автор численних праць з фортепіанної педагогіки: «Школа для фортепіано» (1938), «Гами» (1941), «Нова школа для фортепіано» (1946), «Посадка за фортепіано» (1946), «Коротка історія фортепіано» (1954), «Деякі особливості хорватської народно-музичної творчості» (1957), «Виховання учнів дитячих музичних шкіл і робота з ними над творами крупної форми» (1964), «Механізм і шляхи розвитку фортепіано» (1968). Автор фортепіанних редакцій творів багатьох югославських композиторів. У співавторстві з К.Е. Мюльбергом здійснив авторизований переклад

12 листопада 1953 р. Угорською мовою. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 21, арк. 27.

¹⁴ За свідченнями онука піаніста Єгора Володимировича Вауліна, на його діда після повернення до СРСР поширювалася заборона на поселення в європейській частині країни.

¹⁵ Наказ Управління навчальних закладів Міністерства культури СРСР про направлення Є.В. Вауліна з 01 серпня 1955 р. на посаду професора спеціального фортепіано Уральської державної консерваторії ім. М. П. Мусоргського. 30 липня 1955 р. ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 22, арк. 1–2.

¹⁶ Довідка Свердловського державного музичного училища про роботу Є.В. Вауліна від 01 вересня 1955 р. до 01 липня 1958 р. на посаді педагога по класу спеціального фортепіано. 13 червня 1959 р. ЦДАМЛМ України, ф. 457, оп. 1, од.зб. 22, арк. 5.

¹⁷ Довідка-характеристика Свердловської музичної школи-десятирічки при Уральській консерваторії про роботу Є.В. Вауліна від 01 вересня 1956 р. до серпня 1959 р. педагогом-піаністом. 24 липня 1959 р. ЦДАМЛМ України, ф. 457, оп. 1, од.зб. 22, арк. 11.

¹⁸ Див.: ЦДАМЛМ України, ф. 427, оп. 1, од.зб. 24.

¹⁹ Див.: Заява Є.В. Вауліна на ім'я ректора Одеської державної консерваторії ім. А.В. Нежданової В. П. Повзуна про відмову завідувати кафедрою спеціального фортепіано. 11 серпня 1967 р. ЦДАМЛМ України, ф. 457, оп. 1, од.зб. 26, арк. 11.

²⁰ ЦДАМЛМ України, ф. 457, оп. 1, од.зб. 23.

²¹ Лист Міністерства соціального забезпечення Української РСР до Є.В. Вауліна про нарахування пенсії. 29 грудня 1969 р. ЦДАМЛМ України, ф. 457, оп. 1, од.зб. 30, арк. 1.

з хорватської мови праці проф. Еберта «Кларнет і кларнетисти» (1967).

Помер 07 квітня 1970 р. в Одесі, похований на II міському кладовищі.

Документи Є. В. Вауліна були передані до ЦДАМЛМ дружиною піаніста Ніною Андрониківною та сином Володимиром у 1972 році. У тому ж році було укладено здавальний опис на 22 справи за 1928–1969 роки, а також 1 прим. друкованих видань. У 2015 р. в результаті переробки здавального опису було наново укладено опис № 1 справ постійного зберігання за 1925–1969 рр. 36 од.зб., що увійшли до опису, систематизовано у чотирьох розділах. Справи розділу «Творчі документи Вауліна Є.В.» систематизовано у двох підрозділах за хронологією. Перший – «Нотні рукописи Вауліна Є.В.» – містить обробки та перекладення для різних виконавських складів (головним чином – фортепіано соло) народних пісень, творів Й. К. Баха, Р. М. Глієра, А. Дворжака, Г. Перселла, З. Шполяра та ін., каденції Є. В. Вауліна до фортепіанних концертів Л. ван Бетховена та В. А. Моцарта.

Наприкінці підрозділу розміщене фортепіанне Скерцо В. П. Вержбицького – автограф 1929 р. з виконавськими помітками Є. В. Вауліна. Біографія хорového диригента, композитора та педагога В. П. Вержбицького (1899–1964) багато у чому подібна до біографії Є. В. Вауліна. Народився у Ростові-на-Дону, у 1920 р. емігрував, навчався у Музичній академії у Загребі. Від 1930 р. В. П. Вержбицький жив в Італії, тож можна припустити, що автограф Скерцо 1929 р. він міг подарувати колезі перед від'їздом.

Другий підрозділ – «Рукописи Вауліна Є. В.» – містить текст педагогічної доповіді «Про виховну роботу в моєму класі» (1965) та перелік науково-дослідних та методичних праць (1968).

Особливу цінність для дослідження життєвого та творчого шляху видатного піаніста становлять матеріали другого розділу опису – «Документи до біографії Вауліна Є. В.». Розділ відкривається автобіографією музиканта, останній запис у якій датовано 1964 роком. Решта справ сформовано за тематико-географічним принципом та систематизовано за хронологією. Це, зокрема, добірки документів про навчання у Загребі, педагогічну діяльність у Загребі, Будапешті, Свердловську та Одесі. Частина документів хорватською та угорською мовами супроводжуються нотаріально завіреними перекладами російською мовою. Разом з тим робочі переклади частини угорських документів, що були здійснені на прохання архіву-музею львівським скрипалем Габором Алмаші, також долучені до справ як допоміжний матеріал (аркуші з робочими перекладами не нумерувалися).

До третього розділу опису «Альбоми з документами артистичної та педагогічної діяльності, публікаціями про Вауліна Є.В.» віднесено два альбоми з програмами й афішами концертних виступів піаніста та його учнів, рецензіями на концерти за його участі та ін. документи 1927–1968 років.

Справи четвертого розділу «Зображувальні документи» систематизовано за тематичним принципом. У фонді піаніста збереглася його

індивідуальна фотографія 1939 року, групова світлина із слухачами Перших педагогічних читань у Києві (1961), а також випускний альбом 1931 року, одержаний Є. В. Вауліним після закінчення фортепіанних курсів видатного піаніста Л. Д. Крейцера у Потсдамі (Німеччина).

Здавальний опис № 1 долучено до наново укладеного опису на правах од.зб. 36.

Опис укладено згідно з методичними рекомендаціями «Робота з документами особового походження» (К.: Укрдержархів, УНДІАСД, 2009).

Передмову склала:
начальник відділу використання
інформації документів
14 вересня 2015 р.

Ю.В. Бентя

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

	од. зб.
Бах Й.К.	8
Башкіров Д.О.	9, 10
Бетховен Л. ван	9
Вержбицький В.П.	12
Глієр Р.М.	3
Дворжак А.	11
Крейцер Л.Д.	35
Курц В.	11
Лхотка Ф.	6
Марцевич Л.Л.	26
Моцарт В.А.	4, 10
Перселл Г.	7
Самара Ю.П.	26
Сквайр В.Б.	7
Станчич С.	4
Фарнебі Дж.	7
Фуллер Мейтленд Дж. А.	7
Шполяр З.	5
Юрченко Л.В.	26

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

авториз.	авторизований
арк.	аркуш
б/д	без дати
ВФ	великий формат
ім.	імені
ін.	інший
КПУ	Комуністична партія України
К. V.	Köchelverzeichnis (Каталог Кьохеля)
м.	місто
нім.	німецька
р.	рік
рос.	російська
рр.	роки
сербськ.	сербська
СРСР	Союз Радянських Соціалістичних Республік
тв.	твір
угорськ.	угорська
укр.	українська
упор.	упорядник
УРСР	Українська Радянська Соціалістична Республіка
хорв.	хорватська
ЦК	Центральний Комітет
ч.	частина
чч.	частини

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішенням ЕПК ЦДАМЛМ України
16.09.2015 р. Протокол № 7

ФОНД № 427

**Ваулін Євген Володимирович
1902–1970**

**піаніст, музичний педагог
і музично-громадський діяч**

ОПИС № 1
справ постійного зберігання

1925-1969

Надходження згідно з актом № 1246 від 24.06.1972 р.

№№ п/п	Заголовки справ	Крайні дати документів у справі	Кількість документів у справі	Кількість аркушів у справі	Примітка
1	2	3	4	5	6
I. Творчі документи Вауліна Є.В.					
1. Нотні рукописи Вауліна Є.В.					
1.	Цикл обробок російських народних пісень: 1. «Протяжная» для чоловічого тріо; 2. «Как вечер тоска напала» для мішаного хору; 3. «Из-под дуба, из-под вяза» для мішаного хору; 4. «Как на матушке на Неве» для чоловічого хору. Автограф. Підтекстовка рос. та хорв. мовами.	1932 – 1944	1	7	
2.	«Технічні формули». Вправи з гри на фортепіано. Автограф.	[1930-ті]	1	4	

1	2	3	4	5	6
3.	Глієр Р.М. «Ноктюрн» з циклу «24 п'єси для двох фортепіано в чотири руки» (тв. 61 № 9; 1912 р.) в перекладенні Вауліна Є.В. для віолончелі з фортепіано. Партія віолончелі. Рукопис Вауліна Є.В.	[1930-ті?]	1	1	
4.	Каденції до клавірних концертів Моцарта В.А.: c-moll, K.V. 491, I ч. (з присвятою Станчичу С.); d-moll, I та II чч.; D-dur, K.V. 382; D-dur, K.V. 537, I ч.; Es-dur, K.V. 482, I та III чч. Автограф. Додається лист видавництва «Музична Україна» за зверненням «Галина Миколаївна» про публікацію каденцій. Арк. № 18.	1942 – 1967	7	18	
5.	Шполяр З. (Špoljar Z.) «Сюїта для молоді в старовинному стилі» (“ <i>Suita za mlade na način starih</i> ”) у 4 чч.: 1. Алеманда; 2. Сарабанда; 3. Менует; 4. Жига. Вільне концертне перекладення для фортепіано соло Вауліна Є.В. Рукопис Вауліна Є.В.	1943	1	4	
6.	Лхотка Ф. (Lhotka F.) Сюїта у 3 чч. з II дії балету «Лук» (“ <i>Lúk</i> ”). Обробка для фортепіано соло Вауліна Є.В. Рукопис Вауліна Є.В.	29 травня 1944	1	6	

1	2	3	4	5	6
7.	<p>Анонім, “<i>Why aske you?</i>”; Перселл Г., «<i>Рондо</i>»; Фарнебі Дж., «<i>Rosasolis</i>». П’єси зі збірника «<i>The Fitzwilliam Virginal Book</i>» («<i>Фітцвільямова вірджинальна книга</i>»); упор. Фуллер Мейтленд Дж.А., Сквайр В.Б.) – уртекст та редакція Вауліна Є.В. для [гаммершляга /<i>Hammerschlag</i>]. Рукопис Вауліна Є.В.</p>	[1940-ві]	1	4	
8.	<p>Бах Й.К. Концерт для клавіра з оркестром В-dur у 3 ч. Тв. 13 № 4. Виконавська редакція фортепіанної партії Вауліна Є.В. Рукопис Вауліна Є.В.</p>	[1940-ві]	1	5	
9.	<p>Каденція до I ч. Концерту № 3 для фортепіано з оркестром Бетховена Л. ван. Автограф. Присвячується Башкірову Д.О.</p>	1962	1	2	
10.	<p>Варіації на тему Моцарта В.А. (“<i>Pastorale variée</i>”). Для фортепіано соло. Автограф. Присвячуються Башкірову Д.О.</p>	1964	1	5	
11.	<p>Дворжак А. Концерт для фортепіано з оркестром. Тв. 33, g-moll. Перекладення для двох фортепіано Вауліна Є.В. (партія I фортепіано в редакції Курца В., з деякими змiнами). Рукопис Вауліна Є.В.</p>	1969	1	47	

1	2	3	4	5	6
	* * *				
12.	Вержбицький В.П. <i>Скерцо</i> для фортепіано соло. Автограф з виконавськими помітками Вауліна Є.В.	2 квітня 1929	1	3	
2. Рукописи Вауліна Є.В.					
13.	« <i>О воспитательной работе в моем классе</i> ». Текст доповіді про завдання музичної педагогіки. Автограф.	15 листопада 1965	1	7	
14.	Перелік науково-дослідних та методичних праць Вауліна Є.В. Авториз. маш.	вересень 1968	1	1	
II. Документи до біографії Вауліна Є.В.					
15.	Автобіографія. Автограф.	не раніше 1964	1	1	
	* * *				
16.	Залікова книжка, кваліфікаційне свідоцтво та диплом про закінчення Вауліним Є.В. Королівської музичної академії в Загребі (Королівство Сербів, Хорватів та Словенців) з правом викладання гри на фортепіано. Хорв. та рос. мовами. Оригінали, копії.	2 жовтня 1925 – 26 листопада 1929	5	21	

1	2	3	4	5	6
17.	Документи про роботу Вауліна Є.В. викладачем (професором, ректором) у Консерваторії Загреба та Музичній школі ім. Лисинського у Загребі: трудові угоди, посвідчення, листи Міністерства освіти Королівства Югославія, фінансового управління Хорватії та ін. Хорв., рос. мовами. Оригінали, копії.	17 червня 1930 – 16 квітня 1951	24	36	
18.	Посвідчення Загребського військового округу Королівства Югославія про непридатність Вауліна Є.В. до військової служби за станом здоров'я. Хорв. мовою. Копія.	7 вересня 1936 р.	1	1	
19.	Диплом Міністерства освіти Королівства Югославія про складання Вауліним Є.В. іспиту на звання професора мистецьких навчальних закладів. Хорв., рос. мовами. Копії.	7 грудня 1937	5	8	
20.	Листи [Вауліну Є.В.] від Міністерства науки і культури Федеративної Народної Республіки Югославія та Спілки угорських митців із запрошеннями взяти участь у роботі журі II югославського музичного конкурсу та відбіркового прослуховування Міжнародного фестивалю молоді у Варшаві. Сербськ., угорськ. мовами.	23 травня 1949, 19 квітня 1955	2	2	

1	2	3	4	5	6
21.	Документи про роботу Вауліна Є.В. професором та завідувачем кафедри Будапештської консерваторії: посвідчення, трудова та профспілкова книжки, листи Міністерства народної освіти Угорщини та ін. Варіанти угорськ. та рос. мовами. Оригінали, копії.	1 липня 1951 – 1 липня 1955	14	64	
22.	Документи про роботу Вауліна Є.В. в Уральській державній консерваторії ім. М.П. Мусоргського, Свердловських музичному училищі ім. П.І. Чайковського та музичній десятирічці: довідки, характеристики, посвідчення, витяги з наказів, членський квиток Наукового товариства студентів. Оригінали, копії.	30 липня 1955 – 24 липня 1959	7	11	
23.	Програми студентів класу Вауліна Є.В. в Уральській державній консерваторії ім. М.П. Мусоргського та музичній десятирічці, Свердловському музичному училищі ім. П.І. Чайковського, Одеській державній консерваторії ім. А.В. Нежданової та музичній десятирічці ім. П.С. Столярського. Автограф. Зошит.	1955 – 1969	1	61	
24.	Листи Алма-Атинської та Київської державних консерваторій Вауліну Є.В. із запрошеннями на посаду завідувача кафедри спеціального фортепіано.	9 березня – 7 грудня 1958	3	3	

1	2	3	4	5	6
25.	Вітальні адреси Одеських державної консерваторії ім. А.В. Нежданової та музичної десятирічки ім. П.С. Столярського, обласного управління культури, обкому КПУ Вауліну Є.В. з нагоди 60-річчя.	[31 серпня 1962]	4	5	
26.	Документи про викладацьку роботу Вауліна Є.В. в Одеській державній консерваторії ім. А.В. Нежданової: заяви щодо навчання Марцевич Л.Л., проведення державних іспитів, завідування кафедрою спеціального фортепіано, характеристики на випускників Самару Ю.П. та Юрченко Л.В., план заходів щодо покращення роботи фортепіанного факультету та ін.	20 січня 1963 – 5 грудня 1969	8	13	
27.	Посвідчення про нагородження Вауліна Є.В. значком Міністерства культури СРСР « <i>За отличную работу</i> ».	20 вересня 1963	1	2	
28.	Почесні грамоти та подяки товариства «Знання», Одеського обкому КПУ, ЦК профспілки працівників культури УРСР, Полтавського управління культури Вауліну Є.В. за роботу у сфері мистецтва та педагогіки.	1963 – 1967, б/д	4	5	
29.	Атестаційне посвідчення Вауліна Є.В. за виконавською спеціальністю «піаніст-ансамбліст», видане Міністерством культури СРСР.	[1964]	1	3	

1	2	3	4	5	6
30.	Лист Міністерства соціального забезпечення УРСР Вауліну Є.В. про його пенсійне забезпечення.	29 грудня 1969	1	1	
III. Альбоми з документами артистичної та педагогічної діяльності, публікаціями про Вауліна Є.В.					
31.	Том I. Хорв., нім., сербськ., словенською, угорськ., рос., укр. мовами.	3 червня 1927 – 23 квітня 1966	1	404	ВФ
32.	Том II. Хорв., нім., сербськ., угорськ., рос., укр. мовами.	6 квітня 1932 – 11 квітня 1968	1	294	ВФ
IV. Зображувальні документи					
1. Фотографії Вауліна Є.В.					
33.	Індивідуальна. * * *	1939	1	2	
34.	Зі слухачами Перших педагогічних читань у Києві. * * *	24–30 червня 1961	1	2	
35.	Альбом фотографій Крейцера Л.Д. з дружиною, Вауліним Є.В. та ін. випускниками фортепіанних курсів Крейцера Л.Д. під час випускної вечірки; палацу Барберіні у м. Потсдам (Німеччина); посвідчення особи Вауліна Є.В. (нім. мовою).	1931	1	8	

1	2	3	4	5	6
	* * *				
36.	Здавальний опис № 1 документів за 1928 – 1969 рр.	1972	1	4	

В опис № 1 внесено 36 (тридцять шість) одиниць зберігання з № 1 по № 36 – 108 (сто вісім) документів на 1065 (одній тисячі шістдесяти п'яти) аркушах.

Опис склала:
начальник відділу
використання інформації
документів
09.07.2015 р.

Ю.В. Бентя

Прийнято на постійне зберігання до ЦДАМЛІМ України 36 (тридцять шість) од. зб. – 108 (сто вісім) документів на 1065 (одній тисячі шістдесяти п'яти) аркушах.

Документи передала:
начальник відділу
використання інформації
документів

Ю.В. Бентя

Документи прийняла:
начальник відділу забезпечення
збереженості документів
28.09.2015 р.

Т.М. Снежкова

**Додаток 1
до опису 1
фонду 427**

**Список літератури,
переданої до ЦДАМЛМ України
згідно з актом № 5 від 26.07.1978 р.**

№№ п/п	Автор і назва	Кількість прим.	Інв. №	При- мітки
1.	Vaulin, Evgenij Ljestvice (skale) : osam progresivnih formula za studij i racionalno vježbanje skala, trozvuka i četverozvuka. Zagreb: vlastita naklada, 1941.	1	37017	

Всього до списку внесено 1 (одну) назву літератури у 1 (одному) примірнику.

Список склала:
Завідувач сектору зберігання
друкованих видань
відділу забезпечення
збереженості документів
25.08.2015 р.

О. С. Алексеєнко